

„WIELKANOCNE ZABAWY” – zabawy dla grupy 5-latków – realizacja podstawy programowej

Poniedziałek, 6.04

1. Słuchanie opowiadania Agnieszki Galicy „Pisankowa bajeczka”.

Zajrzały wróbelki do kurnika i zobaczyły, że kura zniosła cztery jajka.

– Ko-ko-ko – zagdakała. – Leżcie tu cichutko.

I poszła szukać ziarenek na podwórku. Ale jajka myślały, że są mądrzejsze od kury. Turlały się i postukiwały skorupkami, aż usłyszał je kot.

– Mrau – powiedział. – Będzie z was pyszna jajecznica.

– Nie, nie! – Trzęsły się ze strachu jajka. – Nie chcemy na patelnię!

– Uciekajcie – ćwierkały wróbelki. – Schowajcie się przed kotem.

– Nie dam się usmażyć! – zawołało pierwsze jajko i poturlało się przed siebie. Po chwili wróciło i zaśpiewało wesoło:

Jestem czerwone w czarne kropeczki, nikt nie zrobi jajecznicy z takiej biedroneczki.

– Co ci się stało? – pytały pozostałe jajka.

– Pomalował mnie pędzelek kolorową farbą i już nie jestem zwykłym jajkiem, tylko wielkanocną pisanką. Drugie jajko też poturlało się do pędzelka i rzekło grubym głosem:

To nie jajko, tylko tygrys, nie rusz mnie, bo będę gryzł. Teraz wyglądało jak pisankowy tygrys w żółto-czarne paski.

– Brawo! – ćwierkały wróbelki.

– I ja też, i ja też! – wołało trzecie.

Trzecie jajko wróciło całe zieloniutkie i pisnęło:

- Jestem żabką, każdy to wie. Czy ktoś zieloną żabkę zje? Nie!

Trzy pisanki były bardzo zadowolone. Czwarte jajko zbladło ze strachu.

– Pospiesz się! – ćwierkały wróbelki. – Kot idzie.

– Tylko jedno jajko? – mruczał kot. – Ugotuję cię na twardo.

Jajko ze strachu trzęsło się tak, że skorupka zaczęła mu pękać.

– Ojej, ratunku! – wołały przerażone wróbelki. – Teraz na pewno kot cię zje.

– Trach-trach-trach! – skorupka pękła na małe kawałki i... wyszedł z niej żółty kurczaczek.

Zamrugął czarnymi oczkami i zapiszczał:

- Wielkanocna bajka, wyklułem się z jajka!

A wróbelki zaczęły, że „w świątecznym koszyku jest pisanek bez liku”.

2. Pytania do opowiadania:

1. Co zobaczyły wróbelki w kurniku?
2. Ile jajek zniosła kura?
3. Co robiły jajka, kiedy kura poszła szukać ziarenek?
4. Kto usłyszał rozmowę jajek?
5. Co powiedział kot?
6. W co zamieniły się jajka, żeby nie trafić na patelnię?
7. Co stało się z czwartym jajkiem?

3. „Kura i kurczątko” - zabawa ruchowo – naśladowcza. Rodzic będzie kurą, za nią podąża dziecko - kurczątko. Kura porusza się w dowolny sposób (podskakuje, skacze na jednej nodze, itp.). Kurczątko porusza się w ten sam sposób. Po chwili następuje zmiana ról.

4. Zabawa „Znam tradycje świąteczne”.

Dziecko porusza się po pokoju w rytmie wyklaskiwanym przez rodzica. Na sygnał słowny przyjmuje odpowiednią pozycję: kiedy rodzic powie wyraz związany ze Świątami Wielkanocnymi (np. jajka, kurczak, oblewanie wodą) dziecko zatrzymuje się i podnosi wysoko ręce, kiedy powie inny wyraz (np. choinka, tort), dziecko siada na dywanie.

5. Ćwiczenia gimnastyczne - zestaw I wg K. Właźnik (te same ćwiczenia powtarzamy w środę)

Potrzebny będzie woreczek gimnastyczny lub coś, co go przypomina (woreczek można uszyć – potrzebne będą: kawałek tkaniny, igła, nitka, groch, fasola, soczewica itp.).

1) Zabawa orientacyjno - porządkowa z elementem wyprostnym:

Dziecko trzyma woreczek w lewej lub prawej ręce i biega swobodnie. Na sygnał prowadzącego zatrzymuje się, kładzie woreczek na głowie, idzie kilka kroków w przód, siada skrzyżnie, następnie wstaje, zdejmując woreczek z głowy i znowu biega. Wszystkie czynności należy wykonywać ostrożnie, ażeby woreczek nie spadł na ziemię.

2) Ćwiczenie dużych grup mięśniowych: Rzuć — podnieś.

Dziecko stoi swobodnie, w małym rozkroku, woreczek trzyma oburącz przed sobą. Na polecenie przenosi woreczek oburącz za głowę (łokcie w górze, cofnięte w tył), puszcza woreczek za plecami, następnie skłania się w przód, chwyta woreczek oburącz, podnosi go w przód w skos i pokazuje prowadzącemu.

3) Ćwiczenie tułowia — skłony boczne:

Siad skrzyżny, woreczek na głowie, ręce złożone na kolanach, plecy proste. Dziecko wykonuje skłon tułowia w lewo (bardzo wolno) — woreczek spada na ziemię. Podnosi woreczek lewą ręką, kładzie go na głowie i wykonuje ćwiczenie w prawą stronę. Należy zwrócić uwagę, aby dziecko skłaniało się wyraźnie w bok, a nie w przód.

4) Zabawa na czworakach: Kulawy lis.

Trzeba włożyć woreczek pod kolano zgiętej lewej nogi i przyjąć pozycję na czworakach. Dziecko posuwa się na rękach podskokami na prawej nodze (tej, która nie trzyma woreczka). Po kilku podskokach siad skrzyżny i swobodna zabawa woreczkiem (niewysoki rzut w górę i próba chwytu). Po chwili zabawy dziecko wkłada woreczek pod prawe kolano i powtarza chód na czworakach.

5) Ćwiczenie mięśni grzbietu: Leżenie przodem, woreczek pod brodą, trzymany oburącz za rogi. Uniesienie na moment w górę klatki piersiowej i łokci, a następnie powrót do leżenia. Ćwiczenie powtarzamy kilka razy, trzymając cały czas woreczek. (Jeżeli ćwiczenie będzie zbyt trudne dla dziecka, to w czasie skłonu tułowia w tył może podeprzeć się łokciami).

6) Rzuty: Celuj w okienko. Dziecko celuje woreczkiem prawą i lewą ręką, rzutem dowolnym, w „okienko” utworzone z rąk przez schylnego dorosłego. Rzuty należy powtórzyć kilka razy zwracając uwagę, aby były wykonane prawą i lewą ręką.

7) Skręty tułowia i ćwiczenie równowagi: Dziecko stoi na prawej nodze, lewą nogę, zgiętą w kolanie, podnosi w tył, kierując stopę mocno w górę. Woreczek trzyma w lewej ręce. Następnie wykonuje skręt tułowia w lewo i próbuje ułożyć woreczek na stopie nogi zgiętej do tyłu. Ćwiczenie należy wykonać kilka razy stojąc na lewej i prawej nodze.

8) Ćwiczenie mięśni brzucha: Leżenie tyłem, nogi zgięte w kolanach, ustawione na ziemi skulnie. Woreczek między stopami. Podnoszenie nóg w górę w pion i stawianie na ziemi (odcinek lędźwiowy cały czas przywarty do podłoża, stopy nie wypuszczają woreczka).

9) Podskoki: Przeskocz woreczek. Woreczek leży na ziemi, przed nim stoi dziecko. Na sygnał słowny przeskakuje woreczek obunóż, skacze w przód i w tył. Należy dopilnować, aby podskoki były wykonywane miękko, elastycznie, na palcach.

10) Ćwiczenie stóp. Siad skulny podparty. Chwył woreczka palcami stopy lewej i prawej na zmianę.

11) Ćwiczenie wyprostne: Marsz z woreczkiem na głowie po obwodzie koła. Przechodząc koło np. pudełka na zabawki, dziecko wykonuje skłon głową w przód i wrzuca w ten sposób woreczek do pudełka.

Wtorek, 7.04

1. „Wielkanocne pisanki” – rozmowa na temat sposobów ozdabiania jajek.

Rodzic opowiada o różnych sposobach ozdabiania jajek na Wielkanoc. Może skorzystać z poniższych informacji.

Pisanki – na skorupce gorącym, roztopionym woskiem rysuje się różne wzory, a następnie zanurza jajka w barwniku. Jako narzędzi do pisania używa się między innymi szpilek, igieł, słomek i drewniek lub nanosi proste elementy graficzne rozgrzanym końcem świecy.

Kraszanki - (zwane też malowankami) - jajka gotuje się w wywarze barwnym, dawniej uzyskiwanym wyłącznie ze składników naturalnych: brązowy: łupiny cebuli, czarny: łupiny orzecha włoskiego, żółty:

kora młodej jabłoni lub kwiat nagietka, fioletowy: płatki kwiatu ciemnej malwy, zielony: pędy młodego żyta lub listki barwinka, różowy: sok z buraka.

Drapanki - powstają przez drapanie ostrym narzędziem ubarwionej powłoki jajka.

Oklejanki - (naklejanki) ozdabia się je skrawkami kolorowego, błyszczącego papieru, tkaniny, również nicią lub włóczką wełnianą.

Nalepianki – są bardzo znane w okolicach Łowicza i Krakowa. Powstają poprzez ozdabianie skorupki jajka różnobarwnymi wycinankami z papieru.

2. „Wielkanocne jajka” – kończenie zdań.

- *W jednym kolorze są – (kraszanki).*
- *Gdy zrobisz wzory będą – (pisanki)*
- *Wzory drapane to są – (drapanki)*
- *Gdy coś nakleisz to będą – (oklejanki).*

3. „Gdzie schowała się pisanka” – zabawa ruchowa.

Do tej zabawy potrzebujemy czegoś, co będziemy chować – np. pisankę. Dziecko wychodzi na chwilę z pokoju, w tym czasie pisanka zostaje schowana. Po powrocie musi odnaleźć pisankę. Prowadzący podpowiada mówiąc: *dobrze* - prawidłowy kierunek szukania, *źle* - zły.

4. „Marmurkowe pisanki”.

Potrzebne będą: wydmuszka, lakiery do paznokci najlepiej w różnych jaskrawych kolorach, patyczek do szaszłyków, plastikowy kubeczek wypełniony wodą w temperaturze pokojowej, plastikowa nakrętka

Wykonanie: Wlewamy lakiery do wody; jeśli dziecko będzie nalewać w jedno miejsce – wystarczy potem zamieszać powstałą taflę patyczkiem. Lakiery powinny unosić się na powierzchni. Do mieszaniny wkładamy jajko (wydmuszkę można nabić na patyczek), a barwna powłoka przyklei się do skorupki. Moką pisankę odstawiamy do wyschnięcia, przyda się nakrętka bo lakier może jeszcze ściekać. Można też zabarwić połowę jajka, odstawić do wyschnięcia i po wyschnięciu zanurzyć drugą stronę.

Można również skorzystać z załączonych kolorowanek (załącznik nr 1, źródło: <https://mojedziecikreatywnie.pl>) i pokolorować jajka kredkami, pomalować farbami lub wykleić kuleczkami z plasteliny.

4. „Świąteczne pocztówki” – zabawa matematyczna.

Do tej zabawy będą potrzebne różne pocztówki. Zabawę zaczynamy od wypowiedzi na temat rysunków znajdujących się na pocztówkach. Następnie dziecko tworzy zbiory pocztówek według określonych przez siebie cech (np. pocztówki jednostronne – pocztówki składane, pocztówki na których są zwierzęta – pocztówki bez zwierząt itd.).

Środa, 8.04

1. Ćwiczenia gimnastyczne - zestaw I wg K. Właźnik (opisany na str. 2-3)

2. „Dziwne instrumenty”

Rodzic zadaje dziecku pytania:

- W jaki sposób możemy stworzyć muzykę bez instrumentów? (np. klaszcząc, nucąc).
- Jakie przedmioty mogą zastąpić instrumenty?

Rodzic wkłada do worka przedmioty kuchenne, dziecko za pomocą dotyku odgaduje ich nazwy.

Rodzic wyjaśnia dziecku, że za pomocą przedmiotów kuchennych również można stworzyć muzykę.

Następnie demonstruje jak wydobywać dźwięki z przedmiotów, mówiąc rymowanek (autor: Bożena Szuchalska):

Drewniane łyżki w ręku mam

Zobaczcie jak ja na nich gram.

Dwie pokrywki w ręku mam

Spójrzcie jak ja na nich gram.

Garnek i łyżeczkę w ręku mam

Spójrzcie jak ja na nich gram.

Następnie dzieci biorą dowolne przedmioty, mówią rymowanek grając na nich

Czwartek, 9.04

1. „Wielkanoc” – praca z obrazkiem.

Link do obrazka:

http://www.pp24.resman.pl/_page/przedszkole/upload/praca%20zdalna/2020-5-latek-zabawy-z-porami-roku-cz3-wiosna-01-str1-25.pdf, strona 23

Dzieci opowiadają o obrazku, nazywają członków rodziny, opowiadają co robią te osoby. Rodzic czyta wyrazy znajdujące się na dole strony, a dziecko mówi, które pasują do ilustracji, a które nie. Następnie dziecko dzieli te wyrazy na sylaby.

2. „Zdrobnienia” – zabawa słowna.

Dziecko wymyśla zdrobnienia do podanych słów, np. pisanka – pisaneczka, koszyk – koszyczek, itp.

3. „Świąteczne porządki” – masażyk z wykorzystaniem wiersza Bożeny Szuchalskiej.

„Na podwórzu zamieszanie gospodyni robi pranie – uderzamy delikatnie dłońmi po całych plecach
Wkłada w balię bluzkę, spodnie, które brudne są okropnie – uderzamy mocniej piąstkami
Już wyprała rzeczy te, więc wykręca szybko je – ugniatamy, tak jak byśmy wykręcali pranie
Spinaczami je przypięła – szczypiemy delikatnie po całych plecach
A gdy wyschły, – dmuchamy na plecy, robimy wachlarz z dłoni,
to je zdjęła.” – szczypiemy pod boczki.

4. „Baranek wielkanocny” – ćwiczenia grafomotoryczne.

Dziecko otrzymuje kartkę z konturem baranka (załącznik nr 2, źródło: <https://mojedziecikreatywnie.pl>). Jego zadaniem jest narysować na tułowi jak najwięcej malutkich spirali (będzie to wetna), pozostałe części koloruje.

Piątek, 10.04

1. „Śpiewający baranek” – zabawa muzyczna.

Dziecko śpiewa tylko sylabą „me” lub „be” znaną melodię piosenki (np. „Wlazł kotek na płótek”). Dziecko lub rodzic może śpiewać dowolną melodię; druga osoba odgaduje co to za piosenka.

2. „Zabawy z guzikami” wg E. Gruszczyk-Kolczyńskiej, E. Zielińskiej

Potrzebne będą: guziki w różnych kolorach, o różnej wielkości (małe, duże), z różną liczbą dziurek lub te z uchem oraz pojemniczki do sortowania guzików (np. papierowe talerzyki), małe karteczki, kredki, zamykane pudełko.

- 1) Wysypujemy guziki i układamy pojemniczki, następnie proponujemy dziecku „podzielmy guziki według kolorów, ale żeby nam się nie myliło, oznaczymy spodeczki” – kolorujemy kartoniki na takie kolory, w jakich mamy guziki i układamy obok spodeczków. Po posortowaniu guzików pokazujemy kolejne podzbiory i pytamy: te guziki są... a te...”, aby wyraźnie dziecku zasygnalizować oddzielność zbiorów.
- 2) Proponujemy inny podział guzików, ze względu na liczbę dziurek, na kartonikach rysujemy tyle kropek, ile jest dziurek: jedną dla guzików z „pętelką”, dwie dla dwóch dziurek i cztery dla czterech. Następnie dzielimy guziki i znowu podkreślamy podział na zbiory.
- 3) Guziki można też podzielić ze względu na wielkość. Na 3 kartonikach rysujemy kółka – od najmniejszego do największego i dokonujemy podziału zbioru guzików ze względu na wielkość. W trakcie sortowania zapewne okaże się, że jest spory podzbiór guzików, których nie da się przyporządkować. Takie guziki odkładamy na osobny talerzyk.
- 4) Teraz potrzebne będzie zamykane pudełko. Dziecko siada naprzeciwko rodzica, na środku stołu układamy kartoniki z cechami guzików i pudełko. Zabawa polega na składaniu zamówienia na guziki, np.: rodzic wkłada do pudełka kartonik żółty, z dwoma kropkami i duży, a dziecko odbiera „przesyłkę”, po czy wybiera duży, żółty guzik z dwoma dziurkami i odsyła. Jeśli jest więcej guzików spełniających te warunki, powinny zostać spakowane wszystkie. Zabawę zaczynamy od „zamawiania” guzików z jedną cechą i stopniowo zwiększamy trudność. Role odwracamy i zamówienie składa dziecko, a następnie sprawdza poprawność jego realizacji. Pudełka ze sprzecznym zamówieniem (na przykład kolor-kolor-wielkość) nie należy traktować jako błędu, lecz zbiór pusty: „nie mam guzika, który jest jednocześnie żółty i zielony”.

Propozycje zabaw opracowały:

Anna Ziarnik, Aneta Nowak

